



د افغانستان انتقالي اسلامي دولت

د عدلي وزارت

رسمي جريده

د چاپ نېټه: د ۱۳۸۱ هـ.ش کال د کب د مياشتې (۲۲) پرله پسې گڼه (۸۰۵)

۷- فرمان شماره (۱۸۸) مؤرخ ۱۳۸۱/۱۰/۱۹ رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان در باره
توشیح قانون اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات.

محترم قانونپوه عبدالرحيم کریمی وزیر عدلیه!

قانون اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات که از طرف مجلس عالی وزراء بداخل (۳) فصل و (۲۹) ماده تصویب و از جانب ما منظور گردیده است، به شما ارسال شد، تا به نشر آن در جریده رسمی اقدام نمائید.

حامد کرزی

رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان

ACKKU

فرمان رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان در باره توشیح قانون اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات

شماره: (۱۸۸)

تاریخ: ۱۳۸۱/۱۰/۱۹

ماده اول:

قانون اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات را که به اساس مصوبه شماره $\frac{۵۴۶}{۲۴}$ مؤرخ ۱۳۸۱/۱۰/۹ از طرف مجلس عالی وزراء بداخل (۳) فصل و (۲۹) ماده تصویب گردیده است، توشیح میدارم.

ماده دوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و همراه با قانون مذکور در جریده رسمی نشر گردد.

حامد کرزی

رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان

قانون اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات

فصل اول

احکام عمومی

ماده اول:

این قانون در روشنی حکم ماده سی و دوم قانون اساسی سال ۱۳۴۳ ه.ش به منظور تنظیم امور مربوط به اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات در کشور وضع گردیده است.

ماده دوم:

اتباع کشور حق دارند، برای تأمین مقاصد جایز و صلح آمیزیکه منافی وحدت ملی و احکام قانون اساسی نباشد، بدون حمل سلاح مطابق احکام این قانون، اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات را راه اندازی نمایند.

ماده سوم:

اصطلاحات آتی درین قانون مفاهیم ذیل را افاده مینماید:

۱- اجتماع: عبارت از گرد همائی بیش از سی نفر طور منظم و علنی در حالت توقف در محل عام غرض جلب افکار عامه، به منظور مخالفت یا طرفداری اهداف معین میباشد که در آن اشخاص آزادانه اشتراک کرده بتوانند.

۲- اعتصاب: عبارت از امتناع از کلو و یا عدم اجرای مکلفیت های قانونی و وظیفوی است که اشخاص به غرض برآورده شدن اهداف معین به آن متوسل میگرددند.

۳- مظاهره: عبارت از اجتماعی منظم و علنی است که در آن اشخاص اهداف معین خود را به روی جاده های تثبیت شده، در حالت راه پیمائی تبارز دهند.

۴- مقصد جائز و صلح آمیز: عبارت از هدفی است که قانون حصول آنرا مجاز دانسته باشد.

۵- تنظیم کننده گان: شخص یا اشخاص است که اجتماع، اعتصاب و مظاهره را سوق، اداره و رهبری مینمایند.

۶- محل عام: عبارت از جاده ها، میدانها، پارک ها و سایر مواضعی است که اشخاص در آن آزادانه رفت و آمد کرده بتوانند.

۷- محل خاص: عبارت از محلی است که رفت و آمد در آن موقوف به اجازه مالک یا متصرف باشد.

ماده چهارم:

شمولیت در اجتماعات، تظاهرات و اعتصابات داوطلبانه بوده، هیچکس نمی تواند به مقصد تأمین منافع شخصی و یا گروهی، اشخاص را به اشتراک در اجتماعات، تظاهرات و اعتصابات مجبور نماید.

ماده پنجم:

اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات صلح آمیز در محلات عام که در این قانون منع نشده باشد، مجاز بوده و در محلات خاص منوط به اجازه کتبی مالک یا متصرف می باشد.

فصل دوم

مکلفیت ها

ماده ششم:

دولت مکلف است، امنیت و مصونیت اجتماعات، اعتصابات و تظاهر کننده گان را تأمین نماید.

ماده هفتم:

در صورتیکه اجتماعات، اعتصابات یا تظاهرات از طریق سازمان ها یا جمعیت ها یا اشخاص راه اندازی گردد، اداره کنندگان و اشتراک کنندگان دارای مکلفیتهای ذیل میباشند:

- ۱- اطلاع کتبی به پولیس محل، بیست و چهار ساعت قبل از راه اندازی آن.
- ۲- درج هدف، وقت، محل و خط السیر در متن اطلاعیه.
- ۳- رعایت احکام قانون اساسی و سایر قوانین کشور و ارزشهای مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر.
- ۴- احترام دین مقدس اسلام و عنعنات مذهبی، ملی، تاریخی و فرهنگی کشور.
- ۵- اجتناب از دشنام، تهدید و تخویف اشخاص و ارتکاب هر نوع حرکت مغایر آداب، نظم و امن عامه.
- ۶- اجتناب از خشونت، تخریب و مبارزه مسلحانه.

ماده هشتم:

اجتماع، اعتصاب و مظاهره در محلات و اوقات ذیل دایر شده نمی تواند:

- ۱- در جوار تأسیسات نظامی.
 - ۲- در جوار ذخایر مواد منفجره، منفلقه و محترقه.
 - ۳- در جوار شفاخانه ها، داخل کودکستان ها، شیرخوار گاه ها و امثال آن.
 - ۴- بعد از غروب الی طلوع آفتاب.
- اعتصاب از این حکم مستثنی میباشد.

۵- چهل و هشت ساعت قبل از تدویر انتخابات برای ریاست جمهوری، پارلمان، لویه جرگه و ريفراندم.

ماده نهم:

پوليس به منظور متفرق ساختن اجتماعات، اعتصابات، يا مظاهرات در صورت موجوديت يکي از حالات مندرج مواد (هفتم و هشتم) اين قانون به تدابير ذيل متوسل ميشود:

۱- صدور اخطار به وسائل ممکنه غرض متفرق شدن.

۲- محاصره اجتماع کننده گان و مظاهره کننده گان و سوق آنها به محل مصون.

۳- متفرق ساختن به وسيله پاشيدن آب.

۴- متوقف و متفرق ساختن مظاهره توسط موانع تخنيکی.

ماده دهم:

در صورتیکه استعمال موانع تخنيکی و ساير وسايل معاونه پوليس در متوقف و متفرق ساختن اجتماعات و تظاهرات مؤثر واقع نشود، پوليس به تطبيق حکم ماده (۲۲) قانون نافذه پوليس متوسل شده ميتواند.

ماده يازدهم:

ارگان های امنیتی مکلف اند با نظر داشت حکم ماده (۲۲) قانون نافذه پوليس حتی المقدور از برخورد با اجتماعات، اعتصابات و تظاهر کننده گان و نماينده گان شان خود داری نمايند.

ماده دوازدهم:

حمل پلاکارتهای، شعارها و تصاویر در اجتماعات و تظاهرات مجاز میباشد مشروط بر اینکه مخالف آداب، نظم و امن عامه نباشد.

ماده سیزدهم:

اشتراک کننده گان اجتماعات تظاهرات، اعتصابات و اشخاصی که آنها را رهبری می کنند، نمیتوانند به پخش شایعات و پروپا گندهای بی اساس که در جامعه ایجاد و حشت نماید، اقدام نمایند.

ماده چهاردهم:

(۱) هر گاه تشخیص شود که محل تجمع اجتماعات، اعتصابات و تظاهر کننده گان بنا بر دلایل امنیتی مصون نبوده، ايجاب تخليه را نماید، تظاهر کننده گان و رهبران شان مکلف اند بنا بر دستور پوليس بصورت عاجل محل را ترک نمایند.

(۲) هر گاه با وجود اخطار های قبلی و پیهم، اشخاص متذکره از ترک محل خود داری و یا دیگران را ممانعت نمایند، مورد تعقیب عدلی قرار میگیرند.

(۳) ترک محل مانع ادامه تظاهرات در محل مصئون دیگر شده نمیتواند.

ماده پانزدهم:

تدویر تظاهرات و اجتماعات به منظور تأمین مقاصد سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور های خارجی و یا اتباع آنها در حالیکه مخالف منافع و وحدت ملی کشور باشد، جواز ندارد.

ماده شانزدهم:

اتباع خارجی نمیتوانند در تظاهرات اشتراک نمایند.

ماده هفدهم:

ارگانهای محلی نمیتوانند به جبر و اکراه در اجتماعات، اعتصابات و صفوف تظاهر کننده گان داخل و نظم آنها را برهم زده، زمینه تشدد و بر خورد را فراهم نمایند.

ماده هجدهم:

استفاده از وسایل ممکنه ارگانهای امنیتی به هیچ صورت نمیتواند، خصمانه و تلافی جویانه بوده و سبب وخامت اوضاع و بروز ناراحتی های سیاسی و اجتماعی گردد.

ماده نوزدهم:

پولیس میتواند در حالات ذیل ختم اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات را اعلام نماید:

۱- در صورت توسل به اعمال تشدد و خشونت آمیز.

۲- در صورت اقدام به ارتکاب اعمال تخریبی و دهشت افگنی.

۳- در صورت کشف سلاح ناریه.

۴- در صورت تهدید اشخاص به اشتراک در اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات.

ماده بیستم:

هر نوع عملیکه در اثنای اجتماعات، تظاهرات و اعتصابات منجر به ایجاد ضرر به تأسیسات عامه و یا دارائی های شخصی اتباع گردد، جرم بوده مرتکب علاوه بر جبران خساره، مورد تعقیب عدلی نیز قرار میگیرد.

ماده بیست و یکم:

هیچ شخص نمیتواند در حالت اضطرار به اجتماعات، تظاهرات و اعتصابات مبادرت ورزد.

ماده بیست و دوم:

حمل هر نوع سلاح در هنگام اجتماعات، تظاهرات و اعتصابات ممنوع بوده، حامل آن دستگیر و مورد تعقیب عدلی قرار میگیرد.

ماده بیست و سوم:

هر گاه اجتماعات، اعتصابات یا تظاهرات منجر به اغتشاش سراسری گردد، ارگانهای امنیتی بعد از استیذان مقامات ذیصلاح میتوانند، به منظور دفع و طرد حالت متذکره، به اقدامات عاجل قانونی متوسل گردند.

ماده بیست و چهارم:

اشخاصیکه اجتماعات، تظاهرات و اعتصابات را رهبری مینمایند، در صورتیکه دستور اجرای اعمال خشونت آمیز را به تظاهر کننده گان و اشتراک کننده گان متوسل به اعمال متذکره گردند، مطابق احکام قوانین نافذه، مورد تعقیب عدلی قرار میگیرند.

ماده بیست و پنجم:

(۱) مشمولین اجتماعات، اعتصابات یا تظاهرات میتوانند مطالعات صنفی و قانونی شانرا که در قطع نامه منعکس گردیده، عنوانی مراجع ذیربط صادر نمایند.

(۲) وزارتها، ادارات و مؤسسات ذیربط، قطع نامه مندرج فقره (۱) این ماده را بررسی نموده در مورد بر آورده ساختن مطالبات قانونی آنها اقدام می نمایند.

فصل سوم

احکام نهائی

ماده بیست و ششم:

منسوبین نظامی قوای مسلح (وزارت های دفاع و داخله و ریاست عمومی امنیت ملی) حق شمول در اجتماعات، اعتصابات و مظاهرات را ندارند.

ماده بیست و هفتم:

هر گاه خواسته ها و مطالبات صنفی و گروهی که به اساس آن اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات صورت گرفته، از طریق مذاکره و مفاهمه با مراجع مسؤل مرفوع گردد، تمدید آن جواز ندارد.

ماده بیست و هشتم:

هر گاه به منظور جستجوی راه حل، مراجع ذیربط لازم دانند که با نمایندگان اجتماعات، اعتصابات و تظاهرات مفاهمه صورت گیرد، نمایندگان مذکور با رعایت حکم ماده ششم این قانون، از مصونیت کامل بر خور دار میباشند.

ماده بیست و نهم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.